

skal strides ind, og det er det, vi skulle prøve, om vi efterhaanden kunne blive enige om. Forøvrigt skal jeg indrømme den ærede Ordfører, at fra Ulandet kunne vi ikke hente eller laane mange Bestemmelser. Vore Forhold have udviklet sig paa en ejendommelig Maade, og vi gjøre bedst i at se hen til, hvad der i Henhold til de her foreliggende Forhold kan være passende. Altsaa, jeg vil meget gjerne gaa til en praktisk, økonomisk Ordning af Fiskerihæmnet i denne Samling, og det er det, som den ærede Ordfører stiller som sit Maal. Jeg skal ogsaa indrømme, at, dersom Flertallets Forslag i det Hele følges, vil det være muligt at komme dette noget nærmere end tidligere; men, som sagt, et Stykke Vei tror jeg endnu der vil blive at gaa. Det maa jo erindres, at der paa Forhaand er viist en ikke ringe Smødefommen paa denne Lov, hvad ogsaa ærede Medlemmer have erkjendt, endog det ærede Medlem for Præsto Amt's 3die Valgkreds (Veth), der i Gaar udtalte sig overordentlig anerkjendende, ganske mod hvad jeg havde ventet: „Jeg anerkjender, at dette Forslag har forladt det egentlig hæmmende Standpunkt og vil dog gaa ud paa at fremme Fiskeriet.“ Jeg betragter dette som en meget betydelig Indrømmelse; men derimod i Realiteten anser jeg ikke det ærede Medlems Standpunkt for heldbringende. Lagtet det ene Forslag, det, som jeg betragter som det store, nemlig at udstemme § 8, er taget tilbage, saa er Tendenten der dog. Det ærede Medlem vil helst have det indrettet saaledes, at Ministeren efter at have frafaldet Reglen om, at Mafkebestemmelserne for Limfjorden skulle overføres paa denne Lov i mere eller mindre Maal, tillige ogsaa skal frafalde Vaadbestemmelserne og Indskrænkningerne deri. Naar det ærede Medlem faar baade i Poje og Sæl, er det ikke saa fært, om vi kunne forliges om Fiskeriloven; men han maa ikke forlange Alt, Ministeren maa ogsaa have Noget, ellers bliver der intet Forlig. (Veth: Jeg skal nok være beflede.) Ja, det skal glæde mig at se endnu større Tegn paa Beflethed ved næste Behandling. Nu er der et Avancement i denne Henseende, men det er endnu kun maadeholdent, og det skulde glæde mig, om vi kunde komme længere frem. Jeg gjør denne Bemærkning til det ærede Medlem; thi der er Forholdet konstateret, om jeg saa maa udtrykke mig; men forøvrigt kan jeg gjøre den samme Bemærkning til den ærede Ordfører. Det kan jo være meget godt, at man paa enkelte Bestemmelser, f. Ex. Vaadbestemmelserne, søger at lempe Forslaget; men det kommer an paa, om man

saa ikke kommer til et helt galt Resultat. Tager jeg f. Ex. Ændringsforslagene under Nr. 11, tildeels 18 og 24, saa gaar Ændringsforslaget under Nr. 11 ud paa at forandre Vaad til Malevaad; men det kan aldeles ikke nytte. Jeg kan forstaa den Smødefommen, som vi ses derved, at man gaar ud fra en indskrænket Fredningstid. Der kunde være Forstand i, hvis man sagde, at der maa fredes i den og den Tid, men Fredningen maa saa gjøres mere total, end Udvalget vil. Retup naar man har opgivet Mafkebestemmelserne, hvorledes ville de Herreer saa forhindre, at man bruger Malevaad og giber det Navn af anden Slags Vaad? Nei, vil man opnaa Noget, maa man virkelig gaa videre og gaa til en virkelig Fredning i den Tid, i hvilken der kan blive Tale om at frede. Det Samme gjælder — jeg tager det i al Almindelighed, saa vidt jeg kan — lige overfor den umodne Fisk. Der har det ærede Udvalg flertal for det Første foraudret Vægtbestemmelserne til Maalbestemmelser; hvorfor, veed jeg ikke, jeg tror, Fiskerbefolkningen er vel tjent med Vægten. Men tillige sker der en Formindstelse, og de Maal, som nu foreslaas, frembyde ikke tilstrækkelig Garanti. Jeg har sendt den ærede Ordfører (Thorup) en Prøve paa Malmngel i Limfjorden, som er fisket i den sidste Tid, og der passer den ærede Ordførers Maal ikke, og den ærede Ordfører kan da praktisk overbevise sig om, at hans Maal ere gale. Men der er en Beshnderlighed til. Der er under Nr. 17 stillet et Ændringsforslag vedrørende Bornholm, og herefter skulle Bornholmerne veie deres Fisk, medens man i det øvrige Land skal maa le dem; jeg veed ikke, hvad Grunden er dertil. Jeg kan tiltræde Forslaget om Veiningen; om jeg kan tiltræde de enkelte Vægtbestemmelser, skal jeg betænke mig paa, men det er dog altsaa en Anerkjendelse af, at det, Regeringen har foreslaaet, er fornuftigt. Er det imidlertid fornuftigt paa Bornholm, som er en saa udmærket Landsdel, skulde jeg dog ogsaa tro, det vilde være fornuftigt for det øvrige Land. For saa vidt anerkjender jeg altsaa, at det ærede Udvalg har taget Vægtbestemmelserne med. Det ærede Udvalg har ønsket Vedtægtsbestemmelserne ordnede paa en anden Maade, og jeg har imødeføjet det ærede Udvalg og stillet et Ændringsforslag i saa Henseende. Dette Ændringsforslag skal jeg med Fornøielse lade falde, thi det er jo kun et Forsøg — et Forsøg, som den ærede Ordfører jo ogsaa erkjendte var ganske vellykket — paa en samlet Redaktion af Bestemmelserne, men sætter man mere Pris paa at beholde Lovforslagets Bestemmelser med de